

NUMERE PARE ȘI IMPARE
Condiție – structură decizională/alternativă

Varianta simplă:

Dându-se un număr natural n , să se determine dacă este par sau impar, fără a folosi operatorul % (modulo).

Exemplu. Pentru $n = 11$, răspunsul este IMPAR.

Explicarea metodei¹

Această metodă de rezolvare se folosește de operatorii pe biți. Ultimul bit al unui număr este 1, dacă n este impar, respectiv 0 în caz contrar (acest lucru se demonstrează ușor: toate celelalte puteri de 2 din reprezentarea binară sunt numere pare, mai puțin cel de pe poziția 0, care este 1 — astfel, dacă ultimul bit al numărului este 1, atunci numărul este impar, respectiv par în caz contrar).

Așadar, trebuie doar să aflăm valoarea ultimului bit al lui n . Acest lucru se poate face cu **operatorul AND(&)**, între numărul n și 1. Aplicând această operație, vom obține un număr care elimină toți ceilalți biți din n , în afară de primul bit. Astfel, dacă numărul este 1, atunci n este impar, altfel este par.

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    //Declarăm și citim numărul n
    int n;
    cin >> n;
    //Verificăm paritatea lui n
    if(n & 1) {
        cout << "IMPAR";
    } else {
        cout << "PAR";
    }
    return 0;
}
```

Aveți de verificat programul cu unul dintre cele două compilatoare, apoi să rezolvați problema în Scratch.

Varianta cu modulo

```
#include <iostream>

using namespace std;

int main()
{
    int n;
    cout << "Scrie numărul dorit:" << endl;
    cin >> n;
    //Verificam paritatea lui n
    if(n % 2) {
        cout << "IMPAR";
    } else {
        cout << "PAR";
    }
    return 0;
}
```

Aveți de verificat programul cu unul dintre cele două compilatoare, apoi modificați programul în Scratch cu $n \bmod 2$.

¹ <https://infoas.ro/lectie/82/verifica-daca-un-numar-este-par-sau-impar-fara-modulo-in-c>